

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יד. וש"נ]
(ב) לקמן נא. (ג) [לעיל יט:]
(ד) [לעיל כח: וש"נ]
(ה) [ב"מ מ. סח:] (ו) [לעיל
יד.] (ז) [דף מז:]

תורה אור השלם

וְכִי יִפְתָּח אִישׁ בֹּרֵךְ אֱלֹהִים
כִּי יִכְרֶה אִישׁ בֹּרֵךְ וְלֹא
יִכְסֶּנּוּ וְנִמְלֵךְ שָׂמָּה שׂוֹר אֱלֹהִים
רְמוֹז: שְׁמוֹת כֹּהֵן לֵב

הגהות הב"ח

(א) גב' אמרי קתם גללים.
נ"ב ע"י מ"ש חוה כב"מ
דף סח ע"כ: (ב) תוס'
ד"ה אע"ג דאמר וכו'
והיה דומה לפטור כל
אדם כבוד:

גליון הש"ס

תוס' ר"ה אע"ג וכו'
ראשיתו אם חפצו. עין
לעיל דף מט ע"ה תוס'
ד"ה פליגי ולקמן דף מט
ע"ב תוספות ד"ה צרה"י:

היהוה שן בחזק הניצוק. דמיון דיהיב ליה צעל חזק רשומא לעילוי
דכוחא אקמי ליה גבוה והיא ליה חזק הניצוק וחזק השותפין דפטור
בה על השן ועל הרגליה ה"מ משותף לחבירה דחזק של שיהם אבל
שור מעלמא דעל ואזיק אחד מנייהו וצער בשדה אחר (שמות כג) קרינן

ציה: ברושם הריבס. לאו דווקא
 גלומר לאו בשרה אחר דיוק קרינא
 ציה: מאי ברושם ומאי שלא ברושם.
 בקרן א"י חילוק בין אחר הניזן להי"ר
 אחרת בשלמה פטור ובראש בעל
 האחר היינו דשלל ברושם פטור דאין
 עליו נשמו: ולא פגלמא אלא חיי
 גזק. והאי פטור ממוק שלם קאמר
 ברושם חייב י"ג: ברה"ט. עו:
 תביל. נחמס: הכא ברושם קביל
 עלים נעירופא. דבהחמו. וטעמא
 דברא לאו משום דקקבר דמאן דעל
 דברשם קביל עלים נעירופא דנחמוס
 בעל חזר דהא איהו ארז דשמי לעילוי
 כולה רבנן היא ואוקי דבעל קדירות
 כי על ברושם לא קביל עליו נעירופא
 והבא דמפרש טעמא לקמיה דלמיפא
 וקביל נעירופא ואסתלקו ממוחא דחזר
 וגמרא דלוחביה מהאשא שנשנכה
 לגמון משום דלא אסיק למילמיה
 הוא: למיפא בעלי נעירופא. שגגה
 ורשומיה: ובעל חזר חייב בנזק
 הסבור. אס הפקיר רשמו ואף על גב
 דחביב כי יכרה איש בור ולא נזין
 יכרה שור בור ה"מ בבור ברה"ר ללאו
 דעלם דידיה רמיה למלווי: הי"ט כיון
 דאיהו ליה למלווי. ומאי דלפיקיה
 דהא בור דידיה הוא לא אפקר במר
 והכי נתון תקלה ברה"ר: הו"ק בו.
 שגמקל בו: רבן פטור. קס"ד השמא
 רבן ושיבר כלים או נתקל בו צ"ה
 אפקר שרבן: ועטשו כליו. לאחר
 מיכן. דווקא כליו אבל הוא עצמו החק
 חייב בעל השור ולא פטרינן ליה
 משום איש בור דלא שור בור דכל
 פטור דהו דידיה בשעת נפילה כגון
 גללים וכגון שנפלה גמלו ולא העמידה
 מחייבין ליה משום בור ואע"פ דלאהי
 לא כרייה אלא הגמל כהרו מיון בדשעת
 נפילה דידיה הוא ועליה נאטקיה כמו
 דלרייה איזו דמי ואף על גב דמפקר
 ליה במר שעתא ולא דמי לשור
 ששפר בור ברושם הריבס דחשיב
 ללאו דידיה היא ולדליל הנקשר
 ברגל התרגול מחליו דליל לאו
 דיהא: הו"ק. והויק. קרי בין
 מתכוין בין שאין מתכוין ומיהו בידיה
 הויק: הו"ק. שזה היה עומד
 במקומו ובה בעל הבית נתקל בו:
 שיהי

מאי ברשות ומאי שלא ברשות איכא אמרי
ברשות הוא לה שן ברשות הניזק ושן
ברשות הניזק חייבת שלא ברשות הוא לה
שן ברה"ר ושן ברשות הרבים פטורה ת"ש
הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות
ובא שור ממקום אחר ונגחו פטור ואם הכנים
ברשות חייב מאן פטור ומאן חייב לאו פטור
בעל חצר וחייב בעל חצר לא פטור בעל
אשור וחייב בעל השור אי הכי מאי ברשות
ומאי שלא ברשות איכא אמרי הא מני ב"ר
טרפון היא דאמר משונה קרן בחצר הניזק
נוק שלם משלם ברשות הוא לה קרן בחצר
הניזק ומשלם נוק שלם שלא ברשות הוא
לה קרן ברה"ר ולא משלמא אלא חצי נוק;
ההיא איתתא דעלתה למיפא כההוא ביתא
אתא ברחא דמרי דביתא אכלה ללישא חביל
ומיתא חייבה רבא לשלומי דמי ברחא לימא
פלגיא אדרב דאמר רב הויה לה שלא תאכל
אמרי הכי השתא התם שלא ברשות לא
קביל עליה נטירותא הכא ברשות קביל עליה
נטירותא ומאי שנא מהאשה שנכנסה לטחון
חטין אצל בעל הבית שלא ברשות ואכלתן
כהמתו של בעל הבית פטור ואם הזקק
חייבת מעמא שלא ברשות הא ברשות פטור
אמרי לטחון חטים כיון דלא בעיא צניעותא
ומיליה דידיה רמי נטירותא אבל למיפא כיון
דבעיא היא צניעותא מרוותא דחצר מסלקי
נפשיהו הלכך עלה דידה רמיא נטירותא;
הכנים שורו לחצר בעל הבית: אמר רבא
הכנים שורו לחצר בעל הבית שלא ברשות
וחפר בה בורות שיחין ומערות בעל השור
חייב בנקי חצר ובעל חצר חייב בנקי הבור
אף על גב דאמר מר יכי יכרה איש בור
שורו לא שור בור הכא כיון דאית ליה להאיך
למלויה ולא קא מלייה כמאן דכרייה דמי
ואמר רבא הכנים שורו לחצר בעל הבית
שלא ברשות והויק את בעל הבית או בעל
הבית הווק בו חייב פטור פטור משום דרבין
פטור אמר רב פפא מאי רבין יש'הרבין
גללים ונטנפו כליו של בעל הבית דהויא
גללים בור ולא מצינו בור שחייב בו את
הכלים הניחא לשמואל דאמר כל חקלה בור
הוא אלא לרב דאמר עד דמפקר ליה מאי
ללים אפקורי מפקר להו ואמר רבא כ'נכנס
הוויק את בעל הבית או בעל הבית הווק בו
פפא לא אמרן אלא דלא הוה ידע ביה אבל
כ מ"ט משום דאמר ליה נהי דאית לך רשותא
אזור למעמיהו דאמר רבא ואיתימא רב פפא
שניהם

ששם לא היה מפקיר היה חייב לנקות מ"מ הממלך והפקירה פטור ופי' נראה יותר שאין נאסר והשיב האי מפקיר ונקין לאחר נפילת פשיעה שפושע הוא שמכנים שורו שלא נדרשו הדיקן ב"ה פטור. וז"ל ממניין האי בפקין המניין (לפי דף נ"ז: וס') גבי מנקה חדיב שממנקה ב' רשות היחיד פטור וי"ל דהוה קלקא דעתך ההם משום דאיכא חרי ספקי שמא לא תהא בקע

שור שנגח את הפרה פרק חמישי בבא קמא מח.

מת.

עין משפט
נר מצוה

ב א כ מר"ם פ"ג הל' א
מקח חנות הל' ד
מתן מעין חנות פ"ח
מתן מעין א"פ פ"ג
מ"ב ז מ"ם ז מ"ח א
מ"ח א הל' א מתן
שם טושי"ם חנות א"פ
פ"ג ז וס' ח' מ"פ פ"ג
כ"ב ד טושי"ם ח' מתן
מ"פ פ"ג
כ"ג ז מ"ם ז מתן שם
טושי"ם ז מתן א"פ
כ"ד ז מ"ם ז מ"ח א
ז מתן ז טושי"ם
ח' מתן ש"ח פ"ג
כ"ה ז מ"ם ז מ"ח א
ד מתן ז טושי"ם
ח' מתן ח' מתן א"פ
כ"ז ז ז מ"ם ז
הל' ז וס' א"פ
זס' וס' ח' ח' ח' ח' ח'
הל' ז מתן ז וס' ח'
פ"ג ז וס' ח' ח' ח' ח'
ש"ח ח' ח' ח' ח' ח'
פ"ג ז וס' ח' ח' ח' ח'
ש"ח ח' ח' ח' ח' ח'

מוסף רש"י

משונה קרן בחצר
הגידוק. קרן חמה וכל
תולדותיה קרי משונה
הואיל ושיטת אמת וסתם, שלא
היו דרכן לכן (דע"ל י.ד.).